

अक्षणा पु० नास्ति क्षणः सलो यस्य । निष्कलङ्गे चन्द्रे
 “चन्द्रमा वै ब्रह्माक्षणा” इति श्रुतिः । न० त० । क्षणत्व-
 विरोधिभूतत्वे पु० । तद्वति, शुद्धे च त्वि० । [पुण्यशीले ।
 अक्षणाकर्म्मन् त्वि० न क्षणं शुद्धं कर्म्म यस्य । शुद्धकर्म्मकारिणि
 अक्षेत् पु० नास्ति केतुश्चिह्नं यस्य । चिह्नरहिते अक्षाने,
 “केतुं क्षणक्षेत्तवे” इति वेदः य० (२८, ३७) अक्षेत्तवे
 अक्षानायेति वेददीपः । चिह्नध्वजाभ्यां रचिते त्वि० ।
 अक्षौशल त्वि० न-कुशलः अकुशलस्ततो भवादौ अण् आद्य-
 चो वा न वृद्धिः । अकुशलभवादौ । आद्यचो वा वृद्धौ
 आक्षौशलोऽप्यत्र । कशलस्य भावः अण्-न० त० ।
 असौष्ठवे न० । [कायति कै क या । मातरि जनन्याम् ।
 अक्षा स्त्री अक्ष-क, अच्यते इत्यक् अच-क्लिप गतिः तस्यै
 अक्षा त्वि० अच्यते अनुज-कर्म्मणि क्त । क्ताङ्गने, “अक्तं
 रिहारणां व्यन्तु वय इति” “अक्षाः शर्करा उपदधा-
 तोति” च श्रुतिः परिमिते, व्याप्ते, सङ्कुले च ।
 अक्षा पु० अनुज-तृ नि० । रात्रौ, तदुपलक्षिते तमसि च “रुद्रं
 दिवा वर्ज्या रुद्रमक्षौ” इति वेदः ।
 अक्षा न० अनुज-बा० क्त । वर्मणि । [इति वेदः ।
 अक्षा त्वि० अनुच गतो रक् । स्थिरे । “उदु खरुर्नवजा नाक्रः”
 अक्षम त्वि० नास्ति क्रमः परिपाटी पादः क्रमस्य वाऽस्य ।
 परिपाटीशून्ये व्यक्तक्रमे एककाले । “तत्त्वार्थक्रियाचारित्वं
 क्रमाक्रमाभ्यां व्याप्तं न च क्रमाक्रमाभ्यामनग्नः प्रकारः
 समस्तोति” सर्वद० पादशून्ये आक्रमणशून्ये च । क्रम-
 भावे वज् अभावार्थे न० त० । क्रमणाभावे पु० । अ-
 व्ययीभावः । क्रमाभावे अव्य० ।
 अक्रान्ता स्त्री न क्रमते अक्षकटाष्टतत्वात् क्रम-क्त न०
 त० । वृद्ध्याम् । क्रान्तभिन्ने विष्णुना क्रान्ते च त्वि० ।
 अक्रतु त्वि० नास्ति क्रतुर्धनः संकल्पो वा यस्य । यत्तरहिते
 संकल्परहिते च परमात्मनि पु० “न्यक्रतुर्धनो ऋषिवाच”
 इति वेदः ।
 अक्रिया स्त्री० अभावार्थे न० त० । क्रियाभावे “प्रधानस्या-
 क्रिया यत् साङ्गं तत् क्रियते पुनः । तदङ्गस्याक्रियायान्तु
 नावृत्तिर्न च तत्क्रियोति” “अक्रिया त्रिविधा प्रोक्तोति” च
 श्रुतिः । न० व० । कर्म्मशून्ये गुणादौ च त्वि० ।
 सर्वकर्म्मशून्ये परमात्मनि पु० । [वंशे क्षत्रियभेदे पु० ।
 अक्रूर त्वि० न क्रूरः । क्रूरभिन्ने कुरवे, खनामप्रसिद्धे वृष्णि-
 अक्रोध पु० न क्रोधः अभावार्थे न० त० । क्रोधाभावे यमभेदे
 कश्चिन्ना नान्तरक्रोधः सत्यास्तेयापरिग्रहा” इति दुरा-

णम् । “अक्रोधं शिञ्चयन्त्यन्ये क्रोधना ये तपोधना इति
 नैप० न० व० । क्रोधशून्ये त्वि० ।
 अक्षम पु० न क्षमः अभावार्थे न० त० । अमाभावे । न०
 व० । अमशून्ये त्वि० ।
 अक्षिष्ट क्षिप्त-भावे क्त न० व० । क्षेप-रहिते कर्म्मार्थे । क्षिप्त-
 कर्म्मरि क्त न० त० । आन्तभिन्ने त्वि० । [शून्ये त्वि० ।
 अक्षेश पु० अभावार्थे न० त० । क्षेप-भावे । न० व० । क्षेप-
 अक्ष व्याप्तौ संहतौ च भा० प० वेद । अक्षति अक्षणीति
 आक्षीत् आक्षाम् आक्षिष्टाम् आनक्षे । क्त अष्टः क्षिन्
 अष्टिः शष्ट अक्षुण्वन् इ अक्षि-कनिन् अक्ष ।
 अक्ष न० अक्षुते व्याप्नोति विषयान् खवृत्त्या संयोगेन वा
 अक्ष-स । इन्द्रिये, “अक्षाणि पण्डितजना विदुरिन्द्रि-
 याणि” उ० नेत्रे, अधोक्षज इति । त्वे (त्वं ते) सौवर्चले
 च । ज्योतिषोक्ते राशिचक्रावयवभेदे । “शङ्कुर्नरोना
 कथितः स एव खार्द्धाद्रवेयां विषुवद्दिनाङ्गे । नतिः
 पलोऽक्षश्च स एव तज्जैस्तलोक्षतिर्यास्य स एव लम्ब इति”
 सिद्धान्तशिरोमणिगणिताध्यायोक्ते विषुवद्दिनाङ्गे खार्द्धामेक्षया
 नतिरूपे पलांशभेदे पु० । एतद्विवरणम् भास्कराचार्येण
 प्रमिताक्षरायां स्वयमेव कृतम् । यथा “निरक्षदेशे (लङ्का-
 विभागे) यदेव विषुवद्व्याखण्डलं तदेव सममण्डलं ततः
 क्षितिजादन्यदुन्मण्डलं नाम वलयं नास्ति तत्र भ्रुवौ च
 क्षितिजसंज्ञे, अथ निरक्षदेशात् इष्टा यथा यथा
 उत्तरतो गच्छति तथा तथा उदक्भ्रुवश्चतुर्तं पश्यति
 तथा यैर्भागैर्भ्रुवश्चतुर्तस्तैरेव भागैः अक्षसंज्ञैः खल्लिङ्गात्
 दक्षिणतोविषुवद्व्याखण्डलं नतं पश्यतीति” । “चन्द्राक्षि १२
 निम्ना पलभार्जिता च लङ्कावधिः स्यादिह दक्षिणोऽक्ष” इति
 भास्करो । “उदग्दिशं याति यथा यथा नरस्तथा तथा
 स्यादक्षतश्चतुर्भुजश्चतुर्भुजः । उदग्भ्रुवं पश्यति चोन्नतं क्षितिस्तद-
 न्तरे योजनजाः पलांशका इति सिद्धान्त शि० गोलाध्यायः
 यदि भूपरिधि (४८६७) योजनैश्चक्रांशाः (३६०) लभ्यन्ते
 तदापसारयोजनैः किमिति, यद्युक्षपरिधिना (३६०) भूप-
 रिधिः (४८६७) लभ्यते तदा अक्षांशैः किमिति, तैराक्षिकेन
 फल निरक्षदेशलङ्काक्षदेशयोरन्तरयोजनानि स्युरिति, सुयमेव
 प्रमिताक्षरायां व्याख्यातम्, तथैव गोलाध्यायोक्तं दर्शितम् ।
 “योजनसंख्या भांशै (३६०) शुक्लता स्वपरिधि (४८६७)
 कृता भवन्त्यांशाः (अक्षांशाः) । अक्षांशेभ्यो भूमौ
 कक्षायां (वृक्ष ३६० कक्षायां) वा योजनानि
 च व्यस्तमिति” । व्यस्तमिति भूपरिधियुक्ता भांशकृता